

MENKİBE: Yerdeki Besmele

Bişr-i Hâfî evliyânın büyüklerinden bir zâttır. Gençliği günâh işleri yapmakla geçmişti. Bir gün, yolda sarhoş bir hâlde giderken, üstünde Besmele yazılı bir kâğıt buldu. İçi sızlayıp yerden aldı. Öptü, çamurlarını silip, temizledikten sonra, güzel kokular sürüp, evinde duvara astı.

O gece âlim bir zât bir rüyâ gördü. Rüyâda, “Git, Bişr’e söyle! İsmimi temizlediği gibi ben de onu temizlerim. İsmimi büyük tuttuğu gibi ben de onu yüceltirim. İsmimi güzel kokulu yaptığı gibi, ben de onu güzel ederim. İzzetime yemin ederim ki, onun ismini dünyada ve âhirette temiz ve güzel eylerim” Bu rüyâ, üç defa tekrar etti.

Rüyâ gören kimse, sabah olunca, Bişr-i Hâfî’yi arayıp meyhanede buldu. Mühim haberim var diye içeriden çağırdı. Bişr geldiğinde, gelen zâta dedi ki:

- Kimden haber vereceksin?

- Sana Allahü teâlâdan haber vereceğim.

Bunu duyan Bişr, ağlamaya başladı ve sordu

- Bana kızıyor mu, şiddetli azap mı yapacak?

Rüyâyı sonuna kadar dinleyince arkadaşlarına dönüp şöyle söyledi:

- Ey arkadaşlarım! Beni çağırdılar, bundan sonra bir daha beni buralarda göremiyeceksiniz.

O zâtın yanında hemen tövbe etti. Bu anda ayağında ayakkabı bulunmadığı için, hiç ayakkabı giymedi. Sebebinin soranlara, “Söz verdiğim zaman yalın ayaktım, şimdi giymeğe hayâ ederim” derdi. Ayakkabı giymediği için kendisine Hâfî (yalın ayak) denilmiştir.

Kaynak: Gençlerin Rehberi